

forskellige Ministerier, og vi erindrer maa-ske ogsaa, at han udtalte til Tinget, at den daværende Indenrigsminister Hr. Rodes Administration havde været meget dyr. Det er ogsaa blevet fortalt, at han for ikke ret længe siden i Lands-tinget har sagt noget i Retning af, at naar der forelaa en lidt lysere Situation, vovede han ikke at betro det til sine Medarbejdere. Jeg synes, man maa have Lov til at sige, at hele den radikale Regerings Administra-tion økonomisk set har været af den Beskaffenhed, at vi maa lægge om paa en anden Bøve, og det tror jeg, der hos alle, i hvert Fald indenfor mit Parti, er meget stærk Stemning for. Der er absolut Trang til et Arbejde i Retning af, at vi faar en bedre Økonomi, og det skal ogsaa kunne vise sig paa Finansloven. Nu maa man naturligvis ikke tage en enkelt Ting ud og sige, at vi ikke økonomiserer paa det og det Omraade. Det, det kommer an paa, er, at naar vi er færdige med anden og tredje Be-handling, skal det vise sig, at man har sparet, hvor det overhovedet har kunnet lade sig gøre. Men naturligvis, hvis der skal ske noget af Betydning, maa der være et Sam-menspil mellem Ministre, Rigsdag og Ad-ministration, og i særlig Grad maa man appellere til Ministrene og Administrationen om saa vidt muligt at holde igen i disse i finansielle Henseende ret vanskelige Tider.

Efter at have hørt den ærede social-demokratiske Ordførers Tale har jeg et levende Indtryk af, at man fra den Side vil gøre det ene Overbud efter det andet paa Lovgivningsomraadet. Det staar imidlertid saaledes for mig, at hvis vi ikke er i Stand til at dæmme op — jeg har nærmere ud-viklet, hvad vi nødvendigvis maa tage fat paa i den kommende Tid —, men hvis vi over en lav Sko stadig gør Overbud og derved bidrager til, at Udgifterne svulmer op, tror jeg, at intet mindre end hele det parlamentariske Styre staar paa Spil, og derfor tror jeg ogsaa, at alle Partier efterhaanden maa indse, at det ikke gaar an, at de her i det uendelige stiller Krav og atter Krav, men at vi særlig i disse Tider maa slaa af paa Kravene.

Jeg vil overfor de Udtalelser, som er faldet, særlig fra det ærede socialdemokra-tiske Medlem Hr. L. D. Rasmussen, sige, at det ingenlunde er Venstres Hensigt — selvfølgelig — at ville slaa Arbejderne ned. Det er ogsaa kun en Udtalelse, man frem-sætter her, fordi man mener at kunne bruge det ude i Agitationen. Jeg har nemlig ud-talt og fastholder det fremdeles, at vi alle er tjente med, at Arbejderne lever under

saa gode Forhold som overhovedet muligt. Men det, vi har fremhævet, er — og i den Henseende har vi ogsaa appelleret til Socialdemokratiet —, at forsaavidt der fra den Side fremkommer urimelige Krav, skal man ogsaa vise det Mod at sige Besked — og det er det, jeg synes, at de ledende Socialdemokrater slet ikke har gjort i den forløbne Tid. Har man hørt et eneste alvorligt Ord i Anledning af de fortvivlede Forhold indenfor Byggefagene i København? Har man hørt et eneste Ord eller set en eneste Artikel, der virkelig paa alvorlig Vis siger til disse Arbejdere, at ogsaa de maa forstaa, at de skal medvirke til at forhindre, at hele Boligspørgsmaalet kommer ind i et ganske fortvivlet Spor? Og naar man tænker tilbage paa det Anarki, vi havde her i Foraaret, hørte man saa et eneste alvorligt Ord fra den Side, eller gjorde man et Ar-bejde for, at vi kunde komme bort fra de fortvivlede Forhold? Jeg tænker her paa Havnestrejken og Slagteristrejken, som jo varede i længere Tid.

Hvis de Herrer leder efter, hvad der var Skyld i det store Omslag ved Valget den 26. April, saa kan jeg for mit Vedkom-mende lige paa en Prik sige det: Det mægtige Omslag ved Valget den 26. April skyldtes hele den fortvivlede Arbejdersituation og det Anarki, vi var kommet ind i. Det var hverken det sønderjydske Spørgsmaal eller andre store Spørgsmaal, men først og frem-mest det Anarki, vi var kommet ind i, og som Befolkningen altsaa i saa stor Ud-strækning reagerede imod. Jeg for mit Vedkommende er glad ved, at Vælgerbefolk-ningen her viste, at den ikke vilde finde sig i dette Uvæsen mere. Man taler fra den Side alvorlige og manende Ord, ikke mindst fra det ærede Medlem Hr. Hauges Side, om, at Forholdet er meget alvorligt med Hensyn til hele vor Valutasituation. Men skulde noget kunne bidrage til at ødelægge vor Valuta, maa det vel netop være en Periode som den i Foraaret, da alt laa stille, og vi ikke kunde udføre et eneste Pund Smør eller Flæsk eller i det hele taget noget, hvorfor vi kunde faa Penge i fremmede Lande. Man skulde dog synes, det var nødvendigt at rette sine Bestræbelser mod at komme ind i normale Forhold og komme bort fra et Anarki som det, vi havde i Foraaret.

Se, nu er der — det er der ingen, der vil kunne benægte — sket en ret betydelig Bedring med Hensyn til vore Arbejdsforhold, og det forekommer mig, man maa have Lov til at sige, at Ministeriet har op-traadt — ikke brutalt, men bestemt i Ret-ning af, at man ikke vil finde sig i Lovløs-